

ΧΕΡΟΥΒΕΙΜ

ἐρυθρολεύκους ὤμους. Ἄναζητῶ τὸν Ἔρωτα.

Πουθενὰ ὁ διαβολεμμένος!

Κράζω ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους. Καὶ τὸν ἐρωτῶ μετὰ δειλίας καὶ σεβασμοῦ, αὐτὸ τὸ παιδάκι, ἔγωγ ποῦ ἄρχισα νὰ φιλοξενῶ εἰς τὴν κεφαλὴν τὰς πρώτας νιφάδας τῆς χιόνος.

— Ποῦ εἶνε ὁ Ἔρως;

Καὶ ὁ ἄγγελος, γελῶν παταγώδη γέλωτα, ὡσὰν νὰ ὠκτιρευε τὴν ἄγνοιάν μου, μοῦ λέγει:

— Ἐδῶ τὸν ζητᾶς αὐτὸν τὸν μάγκα; Δὲν ἤξεύρεις οὐ αὐτὸς ἰδραπέτευσε πρὸ αἰώνων ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ γυρίζει σὰν ἄδικη κατάρρα στὴ Γῆ; Μαζῆ σας τὸν ἔχετε καὶ ἰδῶ τὸν ζητᾶς;

Ἔμεινα ἀναπολόγητος.

Ἄνοιξα τὰ μάτια μου τρομαγμένος, καὶ εἶδα τὰ αἰῶνια πένθα νὰ κοιμοῦνται ὑπὸ τὴν σινδόνην τῶν παλλεύκων ἀκτίνων τῆς σελήνης καὶ ἠσθάνθη ἡ νυκτερινὴ αὐρα νὰ μοῦ περοσιάζει τὰ νεῦρα.

«Ποῦ νὰ τὰ εἶρω! Εἶνε τόσῳ ἀπέραντος ἡ Γῆ, καὶ ὁ Ἔρως εἶνε ἓνας μόνον!»

Καὶ ἐκοιμήθηκα μὲ τὴν παρήγορον αὐτὴν σκέψιν . . .

‡

ΣΤΟ ΚΑΛΟ

ΥΥΥΥΥΥΥ

Τὸ καλοκαῖρι λήγει. Ὡρα του καλή!

Θὰ μοῦ εἰπήτε γιατί.

Νὰ σὰς εἰπῶ πολὺ εὐχαρίστως.

Διότι, νὰ τί βλέπη κανεὶς τὸ καλοκαῖρι στὴν καλή σας Ἀθήνα.

Σκόνη καντάρια (Νοσήματα ἰφθαλμικά).

Τὸ τράμ (Ἄλογα ψυχορραγοῦντα. Σταθμοὶ 150,000).

Μουσικὴ Διμέντον. (Σονάμπουλα, Τραβιάτα, Ἐρνάνης).

Γερουσία Ζαχαράτου. (Πόρι - Ἀρθούρ).

Νερό. (Τῦφος).

Καὶ τὰ λοιπά.

‡

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΝ

ΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥ

ΑΠΟ ΤΑΣ σκέψεις μου.

Ἡ σοβαρότης διὰ δὲν εἶναι σοφία, εἶναι βλακεία.

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

